

EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0269/2013

25.9.2013

PRANEŠIMAS

dėl biudžeto apribojimų poveikio regionų ir vietos valdžios institucijoms,
susijusio su ES struktūrinių fondų išlaidomis valstybėse narėse
(2013/2042(INI))

Regioninės plėtros komitetas

Pranešėja: Erminia Mazzoni

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	11
BIUDŽETO KOMITETO NUOMONĖ	12
UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ	15
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	19

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl biudžeto apribojimų poveikio regionų ir vietos valdžios institucijoms, susijusio su ES struktūrinių fondų išlaidomis valstybėse narėse

(2013/2042(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 28–29 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas¹,
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 14–15 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas²,
- atsižvelgdamas į vykstančias tarpinstitucines derybas dėl būsimos sanglaudos politikos ir daugiametės finansinės programos,
- atsižvelgdamas į 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 20 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos Vadovų Tarybos, Europos Komisijos, Europos Centrinio Banko ir Euro grupės pirmininkų ataskaitos „Siekis sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą“³,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 23 d. rezoliuciją dėl Europos miestų darbotvarkės ir jos ateities vykdant sanglaudos politiką⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 12 d. teisėkūros rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl euro zonos valstybių narių biudžeto planų projektų stebėsenos bei vertinimo ir perviršinio deficito padėties ištaisymo užtikrinimo bendrųjų nuostatų⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 12 d. teisėkūros rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl valstybių narių, kurios turi didelių finansinio stabilumo euro zonoje sunkumų arba kurioms tokie sunkumai gresia, ekonominės ir biudžeto priežiūros griežtinimo⁶,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 11 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos. Investicijos į tikrąją ekonomiką⁷,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl Europos Vadovų Tarybos

¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131388.pdf.

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/136151.pdf.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0430.

⁴ OL C 390 E, 2012 12 18, p. 10.

⁵ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0070.

⁶ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0069.

⁷ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 113.

vasario 7–8 d. susitikimo išvadų dėl daugiametės finansinės programos¹,

- atsižvelgdamas į Regionų komiteto 2013 m. kovo 6 d. nuomonės „Privačių investicijų ir viešojo finansavimo sąveika vietos ir regionų lygmenimis. Partnerystės siekiant ekonomikos augimo ir klestėjimo“ projektą,
 - atsižvelgdamas į Regionų komiteto 2013 m. vasario 1 d. nuomonę „Didesnės ES, nacionalinių ir subnacionalinių biudžetų sąveikos kūrimas“,
 - atsižvelgdamas į Regionų komiteto 2012 m. informacinį dokumentą „Griežto biudžeto lėšų taupymo poveikis vietos finansams ir investicijoms“,
 - atsižvelgdamas į Europos investicijų banko 2012 m. gruodžio 14 d. pranešimą „2008–2009 m. recesijos poveikis ES regionų konvergencijai“²,
 - atsižvelgdamas į Komisijos leidinių serijos „Occasional papers“ 2012 m. gruodžio mėn. publikaciją „The Quality of Public Expenditures in the EU“ („Viešųjų išlaidų kokybė ES“)³,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinio valiutos fondo (TVF) 2012 m. spalio mėn. pasaulio ekonomikos perspektyvas;
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto bei Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomones (A7-0269/2013),
- A. kadangi pasaulinė ekonomikos ir finansų krizė pakenkė ES socialinei, ekonominei ir teritorinei sanglaudai, dėl jos padidėjo nedarbas, sumažėjo BVP, padidėjo regionų skirtumai ir nacionalinio, regioninio ir vietos lygmens biudžeto deficitai;
- B. kadangi krizės trukmė ir sunkumas ES regionuose labai skyrėsi, išryškėjo iki krizės buvę struktūriniai trūkumai, stipriai smuko BVP augimas, rekordiškai padidėjo nedarbo lygis, labai nuskurdo pažeidžiamiausios visuomenės grupės ir pablogėjo verslo aplinka bei sumažėjo vartotojų pasitikėjimas;
- C. kadangi, pablogėjus numanomam nacionalinių ir subnacionalinių vyriausybių kreditingumui, bankai ir finansų rinkos vis dažniau atsisako skolinti;
- D. kadangi paaiškėjo, kad fiskalinis susitarimas netinkamas krizės sukeltoms problemoms spręsti, ir kaip perspektyviausias sprendimas numatytas augimo susitarimas, pagal kurį būtų sudarytos sąlygos didelėms investicijoms visoje Bendrijoje, nes šiandien sutariama, kad vykdant fiskalinę griežto taupymo politiką ir taikant biudžetinius suvaržymus, tačiau neinvestuojant ekonomika neatgaivinama ir nesudaromos palankios sąlygos darbo vietoms kurti ir ekonomikai augti;

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0078.

² <http://www.eib.org/infocentre/publications/all/econ-note-2012-regional-convergence.htm>.

³ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp125_en.pdf.

- E. kadangi Europos struktūriniai ir investiciniai fondai skirti ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai visoje ES remti mažinant regionų skirtumus, skatinant konvergenciją ir pelningomis investicijomis stimuliuojant vystymąsi, užimtumą ir socialinę pažangą;
- F. kadangi Europos struktūrinių ir investicinių fondų lėšos vienodai numatytos pažangiam, įtraukiam ir tvariam augimui bei konkurencingumui remti ir todėl teigiamai veikia deficito santykio su BVP vardiklį;
- G. kadangi dėl valstybės skolos krizės nulemta valstybės finansų nuosmukio visos ES mastu imta plačiai įgyvendinti griežto taupymo politiką; kadangi jos poveikis vietos finansams buvo žalingas – dėl to teko sumažinti arba apriboti ne vieną biudžeto eilutę, be to, kilo didelis pavojus nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų pajėgumui finansuoti ar bendrai finansuoti pelningas investicijas;
- H. kadangi tik kelios valstybės toliau rėmė vietos investicijas, o kitos, susidūrusios su valstybės skolos krize, nusprendė išaldyti arba nutraukti vietos valdžios institucijoms skiriamą finansinę paramą investicijoms, išgalėjo tvirta tendencija centralizuoti arba nustatyti vidaus stabilumo pakto taisykles, dėl kurių stipriai sumažėjo investicijų;
- I. kadangi dideli biudžeto apribojimai svarbiose srityse ir sektoriuose yra viena iš didžiausių problemų, su kuriomis dabartiniu laikotarpiu susiduria vietos ir regioninės valdžios institucijos;
- J. kadangi subnacionalinės vyriausybės atlieka svarbiausią vaidmenį regionų plėtros srityje: jos atstovauja 60 proc. viešųjų investicijų ir 38 proc. konsoliduotųjų vyriausybės išlaidų ekonominiams reikalams, o tai apima didžiausias išlaidas, kurios gali daryti įtaką regionų plėtrai, pvz., išlaidas komerciniams ir darbo reikalams, žemės ūkiui, transportui ar moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai;
- K. kadangi dviejose iš trijų ES šalių investicijos atliko reguliavimo kintamojo vaidmenį – tai iš dalies lėmė 2009 m. įdėtos kovos su krize pastangos; kadangi, palyginti su 2010 m., 2011 m. tiesioginės investicijos sumažėjo 17 valstybių narių, o dešimtyje iš jų (Austrijoje, Latvijoje, Čekijos Respublikoje, Slovakijoje, Bulgarijoje, Portugalijoje, Graikijoje, Vengrijoje ir Ispanijoje) – daugiau kaip 10 proc.; kadangi 2010 m. pradėjusios mažėti investicijos (centrinių vyriausybių teikiamos investicijų dotacijos smuko -8,7 proc.) mažėja toliau, ir panašu, kad rodikliai darosi neigiami;
- L. kadangi subnacionalinių vyriausybių įsiskolinimo lygis gerokai žemesnis nei nacionalinio lygmens veikėjų;
- M. kadangi reikalaujama, kad subnacionalinės valdžios institucijos dalyvautų konsoliduojant pastangas ir mažintų savo deficitą ir skolą, nors skolinimosi sąlygos finansiškai silpnesnėms subnacionalinėms vyriausybėms blogėjo;
- N. kadangi viešosios investicijos itin svarbios socialinei įtraukčiai, o investavimo reikmės labai didelės daugelyje nepaprastai svarbių ES ekonomikos sektorių, pvz., darbo rinkos, infrastruktūros, mokslinių tyrimų ir inovacijų, MVĮ;

- O. kadangi 2000–2007 m. ES didėjusi konvergencija per nuosmukį stipriai sulėtėjo; kadangi labiausiai nukentėjo tie regionai, kuriuose investuota netvariai ir spekuliatyviai ir kuriuose veikė stiprus eksportui skirtų produktų gamybos sektorius;
- P. kadangi ES struktūrinių fondų lėšų panaudojimo tvarka tokia, kad Komisija gali kompensuoti tik tarpinius mokėjimus remdamasi valstybėse narėse jau išmokėtų lėšų deklaracijomis;
- Q. kadangi 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu nacionalinis bendras finansavimas struktūrinių fondų lėšomis ES-27 siekia maždaug 132 mlrd. EUR ir kadangi šis skaičius yra *sine qua non* norint tinkamai įsisavinti fondų lėšas ir užtikrinti aukštos kokybės investicijas, kurias būtų galima panaudoti atsakomybei ir atskaitomybei už ES finansavimą stiprinti;
- R. kadangi pavojų viešajam bendram pagal sanglaudos politiką remiamų programų finansavimui gali kelti nepakankamai lankstus Stabilumo ir augimo pakto taikymas, o dėl to sanglaudos politika negalėtų būti pasinaudota siekiant naudingo poveikio, t. y. gerinti konkurencingumą ir įveikti dabartinę krizę;

Bendrosios pastabos

1. su dideliu susirūpinimu atkreipia dėmesį į aiškią šiuo metu ES didėjančios regionų nelygybės tendenciją, kai daug naujųjų valstybių narių ir Pietų Europos regionų yra palyginti skurdūs, o dauguma Vidurio ir Šiaurės Europos regionų turtingi – ši tendencija pastebima net ir valstybėse narėse ir regionuose; atsižvelgdamas į tai pabrėžia ypatingą ES sanglaudos politikos – pagrindinės investicijų į konvergenciją ir tvarų vystymąsi ES priemonės – svarbą;
2. pabrėžia, kad vietos ekonomika – esminis bendruomenių atsigavimo veiksnys ir kad ji svarbi dabartinėmis krizės sąlygomis; šiame kontekste atkreipia dėmesį į ekonominį ir socialinį socialinės ekonomikos poveikį gerinant socialinę sanglaudą vietos lygmeniu; ragina valstybes nars 2014–2020 m. laikotarpiu numatyti socialinės ekonomikos finansavimo galimybes struktūrinių fondų lėšomis;
3. pakartoja sanglaudos politikos, kaip pagrindinės investavimo priemonės, svarbą – jai tenka pagrindinis vaidmuo kovojant su krize, mažinant pusiausvyros nebuvimą ir nukreipiant ES ir jos regionus tvaraus augimo keliu; pabrėžia ypatingą Europos socialinio fondo (ESF) vaidmenį remiant investicijas socialinėje srityje ir įgyvendinant strategiją „Europa 2020“, ypač jo indėlį užtikrinant aukšto lygio ilgalaikį užimtumą ir produktyvumą ir kartu veiksmingai kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi, taip pat didinant socialinę sanglaudą; taigi pabrėžia, kad vykstant deryboms dėl daugiametės finansinės programos (DFP) svarbu užtikrinti pakankamas biudžeto lėšas struktūriniams ir investiciniams fondams, ir ypatingą dėmesį atkreipia į tai, kad esminė jų investicijų dalis skiriama tokioms sritims, kaip užimtumas, inovacijos, tvarus vystymasis, mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomika ir parama MVĮ;
4. pažymi, jog, kaip pasitvirtino, sanglaudos politika atspari krizei derinant jos programas ir finansavimo priemones, taigi ji suteikia daugiau lankstumo ir ja nepaprastai prisidedama srityse, kur investicijos reikalingos ekonomikai modernizuoti ir konkurencingumui gerinti,

taip pat geografinių kliūčių lemiamiems skirtumams mažinti;

ES regionų finansavimo pajėgumai ir regioninio, nacionalinio ir ES lygmens sąveika

5. atkreipia dėmesį į keleto subregioninių valdžios institucijų vaidmenį iš naujo subalansuojant biudžetą – išsaugant reikiamo dydžio viešąsias investicijas ir naujų projektų bendrą finansavimą ir užtikrinant svarto poveikį, ypač kai privačios investicijos yra nedidelės; pabrėžia, jog nuosmukio ir silpno augimo metu nepaprastai svarbūs tvarūs viešieji pirkimai ir gebėjimas finansuoti ar bendrai finansuoti ir prisiimti su investicijomis susijusius įsipareigojimus, kad būtų išsaugotos augimo galimybės;
6. reiškia susirūpinimą, kad nuo 2011 m. ir 2012 m. užsitęsęs griežto taupymo priemonių taikymui ir griežtam ekonominiam valdymui, dėl kurių padidėjo spaudimas valstybių biudžetams ir jie labiau varžomi, rizikuojama sumažinti vietos politikos, skirtos siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų, apimtį;
7. pabrėžia, kad reikia atkurti ir pagerinti finansinį pajėgumą subnacionaliniu lygmeniu ir teikti tinkamą techninę pagalbą, ypač įgyvendinant sudėtingus bendrus projektus, kuriems vadovaujama vietos lygmeniu, siekiant užtikrinti viešas investicijas programoms ir projektams, kurie skirti tvariam augimui skatinti, kovoti su socialine atskirtimi ir socialinei struktūrai atkurti, tinkamoms sveikatos priežiūros ir socialinėms paslaugoms teikti ir darbo vietoms apsaugoti, pirmiausia regionų ir vietos lygmenimis; laikosi nuomonės, kad specialūs papildomi asignavimai atokiausiems regionams neturėtų būti skiriami pagal temas ir kad jie turėtų būti naudojami papildomoms išlaidoms, kurios susijusios su SESV 349 straipsnyje nurodytomis ypatybėmis ir apribojimais ir kurios patiriamos atokiausiuose regionuose, kompensuoti; be to, pažymi, kad specialūs papildomi asignavimai taip pat gali būti naudojami siekiant padėti finansuoti veiklos pagalbą ir išlaidas, susijusias su viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimais ir sutartimis atokiausiuose regionuose;
8. pabrėžia, kad būtina toliau stiprinti administracinius regionų ir vietos valdžios institucijų pajėgumus ir toliau stengtis riboti biurokratinės procedūras, kurios taip pat neigiamai veikia šias institucijas, kai jos atlieka savo, kaip paramos gavėjų, vaidmenį ir riboja jų pajėgumą įgyvendinti ES finansuojamus projektus;
9. ragina institucijas tobulinti esamas nuostatas, kad atitinkamų valstybių narių regionai, kuriems finansų krizė yra smogusi ypač stipriai, galėtų toliau gerinti savo pajėgumą įsisavinti struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo lėšas ir kad būtų užkirstas kelias numatomiems dideliems įsipareigojimų panaikinimams;
10. ragina toliau paprastinti taisykles ir didinti struktūrinių fondų programavimo ir valdymo lankstumą ir skaidrumą – taip bus galima geriau įgyvendinti projektus, taip pat greičiau ir tinkamiau reaguoti į socialinius iššūkius ir grėsmes;
11. palankiai vertina Komisijos 2012 m. ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) viešųjų finansų ataskaitą ir visų pirma jos skyrių dėl fiskalinės decentralizacijos ES, kurioje pabrėžiamas fiskalinio federalinio modelio – pagal jį atsakomybė už pajamų didinimą ir išlaidas perduodama subnacionalinėms valdžios institucijoms – pagrįstumas; ragina Komisiją tokių skyrių dėl subvalstybinių viešųjų finansų būklės ir reformų įtraukti į kitų metų valstybės

finansų EPS ataskaitą;

12. pabrėžia, kad būtina didesnė nacionalinių, subnacionalinių ir Europos viešųjų išlaidų biudžetų sąveika aiškiai apibrėžiant skirtingų ES, valstybių narių ir subnacionalinio lygmens biudžeto valdymo institucijų vaidmenis ir pareigas, įskaitant aiškia pozicija ES politikos ir finansavimo veiksmų vaidmens ir loginio pagrindo klausimais, laikantis Pavėluotų mokėjimų direktyvoje 2011/7/ES nustatytų mokėjimo laikotarpių, paisant subsidiarumo principo, taip pat vietos ir regioninių valdžios institucijų teisių, susijusių su biudžetu (jų vaidmuo priimant sprendimus ir atliekant patikrą), t. y. atsižvelgiant į jų demokratinę atskaitomybę jas renkančioms bendruomenėms, ir užtikrinant kiekvieno valdymo lygmens autonomiją nustatant prioritetus ir išlaidas; ragina Komisiją pateikti aiškius faktinius duomenis apie tai, kaip galėtų būti sustiprintas ES biudžeto vaidmuo darant įtaką investicijoms skirtingais lygmenimis;
13. tvirtai palaiko didesnę biudžeto procesų skaidrumą ir supaprastinimą visais valdymo lygmenimis (įskaitant aiškų ES finansavimo šaltinių įvardijimą nacionaliniuose ir regioniniuose biudžetuose), taip pat duomenų apie ES finansuojamų programų išlaidų profilius regionų lygmeniu prieinamumo ES lygmeniu užtikrinimą (kai tai įmanoma), tačiau taip pat ir išaiškinimą, kaip prioritetai ir finansavimas ES, valstybių narių ir regionų lygmenimis derinami su ES lygmens prioritetais, dėl kurių susitarta;
14. pabrėžia, kad svarbu prisitaikyti prie Europoje tebetaikomų biudžeto apribojimų ir kartu toliau investuoti ateityje; primena valstybėms narėms, kad uždavinys – ne išleisti daugiau lėšų, o lėšas leisti veiksmingiau;
15. taip pat palankiai vertina tai, kad pagal sanglaudos politiką išplečiamas finansinių priemonių taikymas įtraukiant visus teminius tikslus ir visus Europos struktūrinius ir investicinius fondus; ragina Komisiją parengti išsamią naujų finansavimo priemonių ir šaltinių augimui skirtoms investicijoms paremti, pvz., obligacijų rinkų, rizikos pasidalijimo priemonės ir inovatyvių finansinių priemonių naudojimo, potencialo analizę ir vertinimą; ragina Komisiją ir Europos investicijų banką (EIB) numatyti inovatyvius būdus ilgalaikėms vietos ir regioninių valdžios institucijų investicijoms finansuoti – taip pat ir pritraukiant privatųjį kapitalą; atkreipia ypatingą dėmesį į ypač svarbų EIB paskolų schemų vaidmenį finansuojant Europai svarbius projektus ir ragina užtikrinti geresnę šių schemų ir struktūrinių fondų savitarpio koordinavimą ir sąveiką;
16. pabrėžia Bendros Europos paramos tvarioms investicijoms į miestų teritorijas (angl. JESSICA) svarbą remiant tvarią miestų plėtrą ir finansų inžinerijos priemonėmis atkuriant miestų teritorijas ir ragina plačiau ją taikyti būsimoju programavimo laikotarpiu;

ES ekonomikos valdymas ir investicijos į augimą ir darbo vietų kūrimą

17. atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį vietos ir regioninės valdžios institucijos galėtų atlikti siekiant strategijos „Europa 2020“ pažangaus, tvaraus ir įtraukaus augimo tikslų; pakartoja, kad svarbios centrinės valdžios institucijų, taip pat regioninių ir vietos valdžios institucijų partnerystės nustatant prioritetus ir teikiant būtiną bendrą finansavimą programoms įgyvendinti, nes tai prielaida norint ribotais ištekliais pasiekti geriausius rezultatus; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad svarbi nauja bendruomenės vadovaujama

vietos vystymosi priemonė, kurią taikant vietos lygmens veiklos grupės galėtų kurti ir įgyvendinti vietos pažangaus, tvaraus ir įtraukaus augimo strategijas; ragina valstybes nares sudaryti tokias galimybes siekiant pasinaudoti didžiuliu vietos veiklos grupių potencialu inovacijų srityje – tai būtų dalis vykstančio programavimo proceso; pabrėžia vietos ir regioninių valdžios institucijų ir, kai taikoma, socialinių ir kitų atitinkamų partnerių svarbą programuojant, įgyvendinant, stebint ir vertinant struktūrinių fondų lėšas, taip pat rengiant partnerystės susitarimus, kuriais remiantis galėtų būti užtikrintos geresnės ES, nacionalinių, regioninių ir vietos strategijų sąsajos;

18. reiškia įsitikinimą, kad būtina teminė su nedideliu skaičiumi prioritetų susijusi koncentracija; tačiau pabrėžia, jog norint, kad valstybės narės ir regionai galėtų kuo veiksmingiau siekti bendrų tikslų kartu paisant teritorinės, ekonominės ir socialinės specifikos, būtinas lankstumas;
19. tvirtai pakartoja, kad nepitaria makroekonominių sąlygų įtraukimui į 2014–2020 m. sanglaudos politiką – taip būtų baudžiami dėl krizės ir taip nusilpę regionai ir socialinės grupės, o mokėjimų sustabdymas keliose valstybėse narėse ir ypač regionuose galimai darytų neproporcingą poveikį, nors jie ir visapusiškai dalyvauja stengiantis subalansuoti valstybės biudžetus, be to, taip tik būtų susilpnintos su finansiniais sunkumais susiduriančios valstybės ir pakirstos pastangoms užtikrinti solidarumą, kurios itin svarbios norint, kad Sąjungoje būtų išsaugota makroekonominė pusiausvyra; taip pat laikosi nuomonės, kad tokio pobūdžio baudžiamas požiūris apskritai būtų nesuprastas visuomenės ir dėl to galėtų padidėti visuomenės nepasitikėjimas laikotarpiu, kai žmonės ir taip stipriai nukentėję dėl krizės ir griežto taupymo politikos;
20. laikosi nuomonės, kad valstybės finansų mažinimo laikotarpiu turėtų būti permąstytas papildomumo principas, kuris turėtų būti įgyvendinamas laikantis Europos ekonominio valdymo sistemos, ir tikisi, kad šis klausimas bus aptartas derantis dėl sanglaudos politikos po 2013 m.;
21. atkreipia dėmesį į TVF neseniai pateiktas pastabas, kad griežto taupymo priemonės kenkia šalims, kuriose jos taikomos neapgalvotai, o priežastis yra tai, kad, kai pasaulio ekonomikos perspektyvos prastos, skubotas vyriausybės deficito mažinimas trikdo atsigavimą trumpuoju laikotarpiu, nes mažinamos mokestinės pajamos ir todėl deficitas dar labiau didinamas; pritaria TVF, kad, užuot apsiribojus fiskaliniu konsolidavimu, akcentai turėtų būti dėliojami plačiau, siekiant derinti konsolidavimą ir augimą;
22. teigiamai vertina kai kurių valstybių narių pasiūlymą į derybas dėl DFP įtraukti nuostatą dėl peržiūros, kuri būtų taikytina 2015 m. ir 2016 m. ir pagal kurią būtų galima padidinti įgyvendinamą biudžetą siekiant skatinti jaunimo užimtumą, MVĮ ir kitus esminius sektorius;
23. ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti visomis lankstumo galimybėmis, kurios numatytos pagal Stabilumo ir augimo pakto prevencinę dalį, siekiant užtikrinti pelningų ir tvarių viešųjų investicijų reikmių ir fiskalinės drausmės tikslų pusiausvyrą; mano, kad tai galėtų būti padaryta, pvz., atskiriant bendras nacionalinio bendro finansavimo Europos struktūrinių ir investicinių fondų lėšomis sumas nuo Stabilumo ir augimo pakto nustatytų apribojimų, pagrindžiant su paktu susijusius skaičiavimus valstybių narių grynujų pinigų reikalavimais, o ne bendraisiais reikalavimais, t. y. grynaisiais tikrosioms išlaidoms

taikomais mokesčiais (labiausiai PVM), arba skirtingai planuojant dviejų šaltinių (Europos Sąjungos ir nacionalinio), skirtų programoms finansuoti, laiką, kad pirmieji programos metai būtų finansuojami tik Europos Sąjungos lėšomis, o paskutiniaisiais būtų naudojami tik nacionaliniai šaltiniai, tikintis, kad iki to laiko atskiroms valstybėms narėms bus pavykę pasiekti apčiuopiamų rezultatų skolos santykio su BVP mažinimo politikos srityje;

24. ragina Komisiją užtikrinti, kad viešosios išlaidos, su kuriomis valstybės narės susidūrė bendrai finansuodamos struktūrinių fondų lėšomis remiamas programas, nebūtų įtrauktos į viešas ar lygiavertes struktūrines išlaidas, į kurias atsižvelgiama pagal partnerystės susitarimus, siekiant įsitikinti, ar laikomasi Stabilumo ir augimo pakto nuostatų, nes pastarosios išlaidos – tai pareiga, tiesiogiai susijusi su papildomumo principo laikymusi; todėl ragina viešąsias išlaidas, susijusias su programų, kurios bendrai finansuojamos Europos struktūrinių ir investicinių fondų lėšomis, įgyvendinimu, visiškai išbraukti iš Stabilumo ir augimo pakto struktūrinio deficito apibrėžties, kadangi tai išlaidos, skirtos strategijos „Europa 2020“ tikslams siekti ir konkurencingumui, augimui ir darbo vietų kūrimui remti, ypač kai tai susiję su jaunimo užimtumu;
25. ragina Komisiją pranešti apie galimų veiksmų aprėptį laikantis esamos ES fiskalinės sistemos sąlygų, kad būtų galima toliau spręsti einamųjų išlaidų ir investicijų atskyrimo apskaičiuojant biudžeto deficitą klausimą – taip siekiama, kad ilgalaikę grynąją naudą duodančios investicijos nebūtų vertinamos kaip neigiamos;
26. šiuo metu vykstant deryboms dėl ekonominės ir pinigų sąjungos ateities ragina Komisiją ir valstybes nares atsižvelgti į visas makroekonominio valdymo sistemos lankstumo galimybes, kad būtų galima pelningai investuoti, pirmiausia permąstant Stabilumo ir augimo pakto ir pelningų viešųjų investicijų santykį, be to, Stabilumo ir augimo pakto biudžeto priežiūros taisyklės neturėtų būti taikomos viešosioms išlaidoms, susijusioms su struktūrinių ir investicinių fondų lėšomis bendrai finansuojamų programų įgyvendinimu vykdant augimui palankią politiką;
27. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

Dėl dabartinės krizės smarkiai varžomi valstybių narių viešieji finansai. Be to, tebesitęsiant finansų ir ekonomikos krizei subnacionalinio lygmens (regioninėms ir vietos) valdžios institucijoms vis dažniau tenka spręsti sudėtingą uždavinį, susijusį su jų gebėjimu užtikrinti pelningas investicijas. Viena vertus, jos mato, kad stipriai mažinamos jų pajamos, kadangi centrinės vyriausybės karmo pervedamas lėšas ir prašo regioninių ir vietos valdžios institucijų prisidėti prie griežto taupymo politikos; kita vertus, dėl krizės jos turi užtikrinti vis daugiau pastangų reikalaujančias socialines paslaugas, o taip tik dar labiau didėja spaudimas jų turimiems viešiesiems finansams.

Šiomis ypatingomis aplinkybėmis pranešėja mano, jog svarbu teikti konkrečius pasiūlymus, kad būtų užtikrintas visas įmanomas bendro nacionalinio ES vystymosi išlaidų finansavimo lankstumas kruopščiai įgyvendinant Stabilumo ir augimo paklą. Tai bus padaryta išanalizavus, kokių mastu dabartinė krizė yra paveikusi subnacionalinių valdžios institucijų pajėgumą siekti strategijoje „Europa 2020“ nustatytų augimo ir darbo vietų kūrimo tikslų, ir siūlant šių subjektų pajėgumo finansuoti, susijusio su pelningomis investicijomis, gerinimo būdus.

Kadangi tebevyksta derybos dėl būsimos sanglaudos politikos, DFP ir, kalbant apskritai, toliau tęsiasi diskusija dėl ekonominės ir pinigų sąjungos ateities, pranešėja pabrėžia, kad politiniu požiūriu Parlamentui nepaprastai svarbu nustatyti ir rekomenduoti perspektyvias galimybes nacionalinėms, regioninėms ir vietos valdžios institucijoms investuoti į pažangų, tvarų ir įtraukų augimą.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, pranešėja laikosi nuomonės, jog būtina išnaudoti visas makroekonominio valdymo sistemos teikiamomis lankstumo galimybėmis, kad būtų galima tinkamai investuoti, ir pirmiausia permąstyti Stabilumo ir augimo pakto ir pelningų viešųjų investicijų ryšį. Komisija primygtinai raginama pateikti informaciją šiuo klausimu iki 2013 m. liepos 31 d., kaip prašoma dviejų dokumentų rinkinyje:

- viešosioms išlaidoms, susijusioms su pagal sanglaudos politiką ir kaimo plėtros politiką bendrai finansuojamų programų įgyvendinimu, neturėtų būti taikomi Stabilumo ir augimo pakto apribojimai, nes šios išlaidos skirtos konkurencingumui ir augimui remti;
- turėtų būti išnaudotos Stabilumo ir augimo pakto prevencinės dalies galimybės siekiant užtikrinti pelningų viešųjų investicijų reikmių ir fiskalinės drausmės tikslų pusiausvyrą.

27.6.2013

BIUDŽETO KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Regioninės plėtros komitetui

dėl biudžeto apribojimų poveikio regionų ir vietos valdžios institucijoms, susijusio su ES struktūrinių fondų išlaidomis valstybėse narėse (2013/2042(INI))

Nuomonės referentas: Derek Vaughan

PASIŪLYMAI

Biudžeto komitetas ragina atsakingą Regioninės plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. primena, kad ES biudžetas visų pirma yra investicijų biudžetas – 94 proc. visų biudžeto lėšų reinvestuojama valstybėse narėse, ir kad vietos ir regionų valdžios institucijos yra atsakingos už didžiąją Europos viešųjų išlaidų dalį;
2. pabrėžia, kad sanglaudos politika yra itin svarbi siekiant ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos, skatinant darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą ir mažinant makroekonominį disbalansą;
3. ragina teikti pirmenybę sąsajos tarp ES, valstybių narių ir vietos bei regionų biudžetų kūrimui; prašo Komisijos pateikti aiškius faktinius duomenis apie tai, kaip galėtų būti sustiprintas ES biudžeto vaidmuo skatinant investicijas skirtingais lygmenimis; ragina valstybes nares visais lygmenimis visapusiškai pasinaudoti Europos investicijų banko ir naujosios projektų obligacijų priemonės teikiamomis papildomo finansavimo galimybėmis; taip pat palankiai vertina tai, kad pagal sanglaudos politiką finansinių priemonių taikymo sritis praplečiama įtraukiant į ją visus teminius tikslus ir visas Bendros strateginės programos (BSP) lėšas;
4. yra susirūpinęs, kad dėl finansavimo sanglaudos politikai mažinimo kitoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) sumažės nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų pajėgumas investuoti į pažangų, tvarų ir integracinį augimą; pabrėžia, kad turėtų būti išlaikytas bent dabartinis sanglaudos politikos finansavimo lygis;
5. ragina institucijas tobulinti galiojančias nuostatas, kad tam tikrų valstybių narių regionai,

kuriems ypač didelį poveikį daro finansų krizė, galėtų dar labiau padidinti savo gebėjimus įsisavinti struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo lėšas ir užkirsti kelią numatomam įsipareigojimų panaikinimui;

6. pabrėžia, kad makroekonominės sąlygos nepriimtinos, nes dėl jų gali kilti sunkumų įgyvendinant sanglaudos politiką, taip pat gali kilti pavojus, kad nebus įvykdyti ilgalaikiai įsipareigojimai; pakartoja, kad makroekonominių sąlygų nustatymas darytų poveikį tiems regionams, kuriems labiausiai reikia pagalbos, ir pabrėžia, kad vietos ir regionų valdžios institucijos neturėtų būti baudžiamos dėl sunkumų, kurių patiriama valstybių narių lygmeniu; be to, pabrėžia, kad prieštarauja veiklos rezervo nustatymui, nes tai neskatintų regionų rinktis vykdyti plataus užmojo ir naujoviškų projektų – pirmenybė būtų teikiama projektams, kurių tikslus lengviau pasiekti;
7. yra įsitikinęs, kad reikia nustatyti nedidelį prioritetų skaičių pagal temas; tačiau pabrėžia, jog tam, kad valstybės narės ir regionai galėtų kuo veiksmingiau siekti bendrų tikslų, reikia užtikrinti lankstumą ir kartu atsižvelgti į teritorinius, ekonominius ir socialinius ypatumus.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	27.6.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 17 - : 1 0 : 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marta Andreasen, Reimer Bøge, Jean Louis Cottigny, Jean-Luc Dehaene, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Jens Geier, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Giovanni La Via, Claudio Morganti, Jan Mulder, Dominique Riquet, Alda Sousa, Helga Trüpel, Derek Vaughan
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Georgios Stavrakakis

21.6.2013

UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Regioninės plėtros komitetui

dėl biudžeto apribojimų poveikio regionų ir vietos valdžios institucijoms, susijusio su ES struktūrinių fondų išlaidomis valstybėse narėse (2013/2042(INI))

Nuomonės referentas: Jan Kozłowski

PASIŪLYMAI

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas ragina atsakingą Regioninės plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, kad krizės metu, kai didėja socialinių paslaugų poreikis, spaudimas, kurį patiria regioninės ir vietos valdžios institucijos dėl ribotų finansų, turi neigiamo poveikio socialinei sanglaudai, švietimui ir tvariam užimtumui; pabrėžia, kad regioninės ir vietos valdžios institucijos susiduria su kliūtimis, spręsdamos skurdo ir socialinės atskirties problemas, tokiu būdu apsunkinamas strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimas;
2. pabrėžia ypatingą Europos socialinio fondo (ESF) vaidmenį remiant investicijas socialinėje srityje ir įgyvendinant strategiją „Europa 2020“, ypač prisidedant prie aukšto tvaraus užimtumo ir produktyvumo lygio bei kartu veiksmingai kovojant su skurdu ir taip pat didinant socialinę sanglaudą;
3. palankiai vertina su ESF įgyvendinimu susijusių procedūrų supaprastinimą ir didesnę Europos socialinio fondo prieinamumą, visų pirma įgyvendinant mažesnio masto projektus vietos lygmeniu, nes tai sudaro sąlygas geriau ir greičiau reaguoti į sunkios ekonominės ir socialinės padėties keliamas problemas ir plačiau dalyvauti naudos gavėjų organizacijoms įgyvendinant investicijų projektus; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad svarbu sukurti naują bendruomenės inicijuojamų vietos veiksmų priemonę, pagal kurią būtų sudarytos sąlygos veiklos grupėms vietos lygmeniu kurti ir įgyvendinti vietos užimtumo strateginius planus; ragina valstybes nares numatyti tokias galimybes kaip vykstančio programavimo proceso dalį siekiant išnaudoti didžiulį vietos veiklos grupių inovacijų diegimo potencialą;
4. mano, kad sanglaudos politikai skiriamos išlaidos turėtų suteikti tinkamą lankstumą, kad

valstybės narės galėtų šalinti konkrečias savo politikos kliūtis siekiant įgyvendinti strategijos „Europa 2020“ tikslus;

5. pabrėžia, kad svarbu prisitaikyti prie esamų biudžeto apribojimų Europoje, kartu toliau investuojant į ateitį; primena valstybėms narėms, kad būtina ne daugiau išleisti, o išleisti mažiau, bet veiksmingiau;
6. pabrėžia, kad 2012 m. pabaigoje 4,2 mlrd. EUR mokėjimo reikalavimų negalėjo būti patenkinti iš Europos socialinio fondo, ir šie reikalavimai tenkinami naudojant 2013 m. paketą; pabrėžia, kad toks įsipareigojimų perkėlimas turi neigiamą poveikį vietos ir regioninių valdžios institucijų bei naudos gavėjų išdo padėčiai; be to, pabrėžia, kad iš bendro numatyto taisomojo biudžeto, kuris sudaro 11,2 mlrd. eurų, 3 253 mln. EUR, kuriuos numatyta skirti ESF pagal taisomojo biudžeto Nr. 2/2013 projektą, turėtų būti išmokėti, galbūt per du etapus; todėl būtinas politinis Tarybos įsipareigojimas, kad visi 2013 m. vykdytini teisiniai įsipareigojimai būtų padengti iki šių metų pabaigos;
7. ragina sumažinti bendrą neįvykdytų įsipareigojimų (RAL) apimtį, kurie kelia rimtą pavojų veiksmingam sanglaudos politikos išteklių panaudojimui ir todėl sudaro kliūtis būsimoms investicijoms į augimą ir užimtumą; ragina valstybes nares remti regionines ir vietos valdžios institucijas, kad būtų kuo geriau panaudojamos turimos Sanglaudos fondo ir struktūrinių fondų lėšos, tinkamai planuojant projektus bei programas ir užtikrinant, kad būtų tinkamai palaikomas bendras finansavimas;
8. pabrėžia, kad sanglaudos politika yra svarbus veiksnys, skatinantis viešojo ir privačiojo sektorių investicijas, suteikiantis galimybes plėtoti gerą valdyseną ir visuomenės dalyvavimą visais lygmenimis, tokiu būdu prisidedantis prie ekonominio augimo, užimtumo, tvaraus vystimosi ir socialinės sanglaudos Sąjungoje kaip visumoje ir regionuose, kurie turi iš to tiesioginės naudos, tokiu būdu užtikrinantis Europos piliečių ir Europos regionų solidarumą; ragina valstybes nares užtikrinti, kad vietos veikėjams net krizės laikotarpiu būtų teikiami būtini finansiniai ištekliai siekiant panaudoti ES struktūrinių fondų lėšas;
9. tvirtai remia išlaidų prioritetų pokyčius siekiant užtikrinti, kad valstybės narės investuotų į ilgalaikį augimą, įskaitant investicijas į mažąsias, vidutines ir labai mažas įmones, kurios gali atlikti svarbų vaidmenį didinant valstybių narių konkurencingumą;
10. pabrėžia, kad vietos ekonomika – pagrindinis bendruomenių atsigavimo veiksnys, kuris svarbus dabartinėmis krizės sąlygomis; todėl pabrėžia, kad socialinė ekonomika turi ekonominį ir socialinį poveikį gerinant socialinę sanglaudą vietos lygmeniu; ragina valstybes nares suteikti socialinei ekonomikai finansavimo galimybes iš struktūrinių fondų 2014–2020 m. laikotarpiu;
11. pabrėžia vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį, kurį jos gali atlikti skatinant tvarų augimą ir darbo vietų kūrimą, atkuriant socialinę struktūrą, skatinant atsinaujinančiuosius energijos išteklius, pažangiuosius elektros energijos tinklus ir tvarų judumą;
12. pabrėžia, kad ES ekonomikos valdymas turėtų būti pakankamai lankstus, siekiant sudaryti sąlygas augimą skatinančioms ir darbo vietas kuriančioms investicijoms, kurios būtų remiamos sanglaudos politikos, su sąlyga, kad dėl šių investicijų nepadidės valstybių narių

įsiskolinimo ir deficito lygiai, dėl kurių susitarta atnaujintame Stabilumo ir augimo pakte;

13. pabrėžia būtinybę didinti vietos ir regioninės valdžios institucijų ir prireikus socialinių partnerių dalyvavimą fondų programų sudaryme, įgyvendinime, stebėjime ir vertinime, šitaip sukuriant glaudesnes sąsajas tarp ES, nacionalinių ir regioninių strategijų; ragina vietos ir regioninės valdžios institucijas, kai įmanoma, didinti pilietinės visuomenės dalyvavimą siekiant užtikrinti, kad projektams būtų teikiama būtina parama ir finansavimas ir būtų pasiekti jų tikslai;
14. ragina užtikrinti didesnę skaidrumą naudojant lėšas ir geresnę komunikaciją, taip didinant bendrą atsakomybę už lėšų panaudojimą, vertinimą ir kontrolę;
15. ragina toliau supaprastinti taisykles ir didinti struktūrinių fondų programų sudarymo ir valdymo lankstumą bei skaidrumą, tokiu būdu sudarant sąlygas geresniam projektų įgyvendinimui, taip pat greitesniam ir tinkamesniam atsakui į socialinius iššūkius ir grėsmes;
16. tačiau pabrėžia, kad tarp regioninės politikos rezultatų ir valstybės narės makroekonominių rezultatų nėra jokio tiesioginio ryšio ir kad regionai neturėtų būti baudžiami už nesugebėjimą nacionaliniu lygmeniu laikytis su ekonomikos valdymu susijusių procedūrų; mano, kad taikant papildomas nuobaudas galėtų būti padidintos makroekonominių sunkumų jau patiriančių valstybių narių problemos, taigi makroekonominės sąlygos nėra priimtinos.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	20.6.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 43 -: 1 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Marije Cornelissen, Emer Costello, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Georges Bach, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Jelko Kacin, Jan Kozłowski, Svetoslav Hristov Malinov, Evelyn Regner, Birgit Sippel
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Jorgo Chatzimarkakis, Jürgen Klute

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	10.7.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 40 -: 2 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Victor Boştınaru, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský